

жура) и др. Турятъ ги на главата на одного, винѣги най-малкий, който ги занася на кѣщата на младоженеца. Слагатъ ги послѣ на софрата, а булката имъ цѣлува рѣка, тѣ отъ своя страна я даряватъ съ нѣкои дребни пари, като двадесетачета, грошчета и др. Въ това врѣме ѣдятъ, пиятъ, веселятъ се, поигражатъ малко и станѣтъ па си отидѣтъ, а които искатъ оставатъ и до вечерѣта.

Свадбата се продължава до вторникъ вечерѣта, а въ срѣдата утринѣта всѣкой си отива вече по работата.

Разносикѣтъ на една градска свадба, на срѣденъ човѣкъ, възлазятъ най-малко отъ 30—60 и повече лири турски. Свадбата става и съ по-малко: до 10 или 15 лири. Това зависи много отъ момѣка; както той иска. Свадбата въ града става тѣй: момѣкѣтъ съ своитѣ си момци се облѣче у тѣхъ си въ недѣля рано, примѣни се, поприготи се добрѣ и чака да му се съберѣтъ всичкитѣ приятели, роднини и калесани. Като видѣтъ домашнитѣ, че ще останѣтъ кѣсно подканѣтъ и пратѣтъ една или одного отъ момкова страна да питатъ момини: готови ли сѣ да трѣгнатъ и да отидѣтъ на черква или още не сѣ втасали? Като имъ се даде отговоръ, че сѣ готови, извѣстѣтъ на момѣка и той трѣгне отъ тѣхъ си сѣщеврѣменно, както и булката отъ кѣщи. Като отидѣтъ до външнитѣ черковни врата, ако булката не е пристигнала още, чакатъ я, ако ли пъкъ се срѣщнатъ едновременно, доближатъ се единъ до другъ и трѣгватъ единъ до другъ за въ черква. Единъ отъ священникѣтъ ги придружи, введе ги въ хартиката (женското отдѣление въ черквата), прави обрядѣтъ на обручението и като го свърши ввежда ги въ мъжското отдѣление на черквата и веднага пристѣпва къмъ вѣнчаванието. По селата има обичай, когато ги вѣнчаватъ и обикалятъ около Евангелието, кумата държи единъ панеръ съ ячменъ, жито, ржжъ, леблебии, гроздѣе и шекеръ и хвърля по малко по малко до гдѣто се извършатъ тритѣ обикаляния; но въ града това не сѣмъ виждалъ и се счита за срамно да го правѣтъ. Въ дѣтинството ми въ града бѣше вече захванѣло да излазя изъ мода червеното було на булката, та го замѣнихъ съ единъ видъ *телъ*, тѣнѣкъ. който спускахъ подобно на було отпрѣдъ на булката за да ѣ се не види лицето; сега и тоя обичай исхвърлихъ и се вѣнчаватъ открито тѣй, както си сѣ примѣнени и облѣчени.

Слѣдъ като ги вѣнчѣжтъ, отправляватъ се всички отъ